

Sag C-135/93

Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annullationssøgsmål — retsakt udstedt på grundlag af EØF-traktatens artikel 93, stk. 1 — forlængelse — formaliteten«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C.O. Lenz fremsat den 14. marts 1995	1653
Domstolens dom af 29. juni 1995	1673

Sammendrag af dom

- 1. Ulovlighedsindsigelse — fremsat over for en tidligere beslutning, som ikke er anfægtet rettidigt, under et annullationssøgsmål til prøvelse af en beslutning — afvisning (EØF-traktaten, art. 173 og 184)*
- 2. Annullationssøgsmål — retsakter, der kan være genstand for søgsmål — begreb — retsakter, der fremkalder retsvirkninger — kommissionsbeslutning, der forlænger gyldigheden af EF-rammebestemmelser for statsstøtte til en industri ud over det tidspunkt, hvor disse skulle udløbe (EØF-traktaten, art. 173)*

3. *Statsstøtte — Kommissionens undersøgelse — indførelse af rammebestemmelser for støtte til en industri — tidsbegrænsning nødvendig (EØF-traktaten, art. 93, stk. 1)*
4. *Fællesskabsret — fortolkning — metoder*

1. En sagsøger kan ikke under et annullationssøgsmål til prøvelse af en beslutning i form af en indsigelse påberåbe sig, at en tidligere retsakt af samme art, som han kunne have påstået annulleret under et direkte søgsmål, er ulovlig. I så fald ville det nemlig være muligt indirekte at anfægte tidligere beslutninger, som ikke var blevet anfægtet inden for den i traktatens artikel 173 fastsatte søgsmålsfrist, og dermed at omgå denne frist.
2. Annullationssøgsmål kan anvendes mod enhver af institutionerne vedtagen bestemmelse, som er bestemt til at afføde retsvirkninger, uanset dens karakter eller form.

En beslutning, hvorved Kommissionen forlænger gyldigheden af EF-rammebestemmelser for statsstøtte til en industri ud over det tidspunkt, hvor de ville være udløbet, hvis de ikke var blevet forlænget, har affødt retsvirkninger.
3. Idet traktatens artikel 93, stk. 1, bestemmer, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne foretager en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater, og foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver, indebærer bestemmelsen en forpligtelse for Kommissionen og medlemsstaterne til at indgå et fast og regelmæssigt samarbejde, som hverken Kommissionen eller en medlemsstat kan frigøre sig for på ubestemt tid, alt efter deres ensidige ønsker.
4. Når en bestemmelse i den afledte fællesskabsret kan fortolkes på flere måder, bør den fortolkning, der bringer bestemmelsen i overensstemmelse med traktaten, lægges til grund frem for den, som medfører, at bestemmelsen må anses for uforenelig med denne.